חטאת העוף פרק שביעי זבחים סח.

מסורת הש"ס

ג) [חולין כ: סח.], ב) קינים פ"ג מ"ו. ג) [פ"ז מ"ג וע"ש תו"ש], ד) רע"ל לעיל סז. תוד"ה והרי. ה) ד"ה והרי:

גליון הש"ס

תר"ל סלק ובו' מדה ר"י בעיה. מין לקמן דף פד ע"ב תד"ה ומולא לפי פסח"ד. ושי"ר נרים מעלה תד"ה ורבה:

שינויי נוסחאות

א) נקלת טטחתות נרסי' לקן נגלת כפיים המסנה (הגרי"ב). אבל מלבון הגמ' כנ"ב המשמ מגי' שלפניו (ש"ש ושי"ש). וכן משמע מדברי הרמב"ם (יז ד"ה: ב) ואינן מטמאין (כ"ה:): ג) מטמאין (ג"ה: ד"ה) לנדרה או להביא שש בשתי פעמים שתי הורים עם עולת חובתה ושני בני יונה ופרידה אחת ממין חובתה בקרבן אחר וכשהביאה בו' (ר"ש ש"ש: ה) ל"ל אחר. ר"ה בתר"ש נקנים, ור"ל שכניה עתה קן שנם ממין אחר לספק פירוסה, שהרי קובעתו כו'. ר"ל ש"ב ע"ב לריכה עוד פרידה אחת מאותו מין שכניאה כבר לחובתה (ש"ש): ו) ל"ל אחר ר"ש. (ש"ש ושי"ש). ר"ל קן ופרידה ממין אחד (גליון). ופי' ת"ל: ז) בי תוריו כל"ל (הגרי"ב ותפ"ה): ח) כ"ש מכלן ועד סוף הדיבור אם לא שנפסל אחת מן הראשונים היה דייה עוד בב' פרידין א' ממין הראשונים שקרבה ממין עולת חובתה וקן ממין אחר דמנה נפשך הקרב ב' תורין עם מין חובתה וב' בני יונה עם מין חובתה אבל לפי שעשה הכהן חציה למטה נמצא שלא עשה כלום בראשונים לנדרה שהרי לא קרבו אלא ב' עולות בקרבן בפעם אחת והיא קבעה עלייה ב' יחד הלכך אם הראשונים מין אחד הוי צריכין עוד ה' עולות ג' מאותו המין וב' ממין אחר ב' קנין מב' מינין לספק שרוישה ופרידה אחת לקביעותה להביא אחת ממין חובתה עם נדרה וחובתה כבר קרבה ויצאת ידיה (ר"ש. ובש"ש): ט) [ל"ל ובן (ש"ש): י) ל"ל ידי לידתה (ש"ש). כ"ל ידי חובתה (גליון): יא) כ"ל צריכה שהביא עוד ד' פרידין לנדרה. ב' קנין מב' מינין שהרי פרישה ואינה יודעת מה פרשה והתקרקה לבי' מינין והיא אינה יודעת איזה מין הביאה: ושתים לחובתה. לעולה ומב' מינין שמא הראשונים קרבו למטה ויצאת ידי חטאת וצריכה להביא עולה מאותו המין לוזוג לו והיא אינה יודעת מאיזה מין היה וצריכה שתביאם יתר לפי שקבעה נדרה עם חובתה (ר"ש. ב"ש). כ"ל מאותו מין הוה הרוי לו זוג ממנה משתים שהביאה לחובתה משני מינין (ר"ש): יב) משני מינין כ"ל (ש"ש). וכ"ל ומה"ל וב' לעולת חובתה (ר"ש): יג) כ"ל והחטאה אחת. מאיזה מין שתרצה שמא הראשונים קרבו למעלה ולא יצאת ידי חטאת ואע"פ שאינה יודעת מאיזה מין היו הראשונים תביא חטאת מאחד המינין ותאמר אם זה זה ממין הראשונים הוא הרי זה בן זוג לעולה שקרבה אחת ממין אחר הוא הרי הוא בן זוג לפרידה מינו שאני מביאה עמו מן השתים שהביא(ה) באחרונה לעולת חובתה (מאותו מין של חטאת (ר"ש)) ובבן דפליגי הכא עלה דבן עזאי לטעמייהו דאמר במסכת קינין האשה שהביאה עולתה הור ואחר כן הביאה חטאתה בן יונה הכפלו והביא עולתה בן יונה שהכל הולך אחר חטאת ואף הוא אחרונה ואף זו אי נמי קרבה עולתה הראשונה ממין אחר עכשיו שהביאה חטאתה שלא מאותו המין הכפול ותזוג לו העולה מן השתים שהיא מביאה עמו מאותו המין (ר"ש ובש"ש): יד) ל"ל לה (ש"ש): טו) ל"ל אחד מב' שהביאה לחובתה (ש"ש): טז) לה איתה שמעינה כ"ל (ש"ש): יז) ק"ח בן עזאי אומר ב' חטאות. בן עזאי לטעמיה דאמר התם גבי אשה שהביאה עולתה תור וחטאת בן יונה הכל הולך אחר הראשון והביא והכפול חטאתה תור הלכך זו שאינה יודעת איזה מין הביאה ראשון ויש לומר כולן למעלה קרבו ויצאת ידי עולתה ואינה יודעת מאיזה מין צריכה להביא ב' חטאות מב' מינין ובין לבן עזאי אין חטאות הללו נאכלות שהרי על הספק באו שיש לומר הראשונים למטה קרבו וכבר יצאת ידי חטאת (ר"ש): יח) לא איתה צריכה אלא ד' פרידין לנדרה כ"ל. ק"ח שתים לעולת נדרה ובי' לחובתה (ש"ש): יט) להביא עוד שמונה ד' לנדרה כו' (ש"ש): כ) ל"ל מעולה בדבר הזה יש לה תורת חטאת העוף שלא יטעלו בה. ס"ד. ומה"ד למיסק ל"ל (ר"ש): כא) מחלת המסנה עד אחר ריש נקים הפגול הטוהר וכו' שנדף מה ת. תוט מפי' ר"ש ז"ל כי בכל הספרים מכתיבים ת' תוט כלומן הדפוס. ובדבר לשונות מכילין תתי' בסם ר"ש ז"ל ותיים כדפוס ונכפרי היה סם (ש"ש). ולשון רש"י דשמתי' כתוק ס"ק (שמרייה). ר"ל דכל מה שנרסם עליו פ"א הוא מכל מנחתות ר"ש כ"ת. ולקמן כולם אל מדיר נוסחאות ר"ש כ"ת. גם הקפנו במדור זה דיבורים הרבה מכתבי"ר שלפניו, שלא שופתם עין הדפוס מעולה: בב) שנפסלו (ש"ש): בג) ר"ג במתניתין כ"ל (ש"ש): בד) מכל מקום (ש"ש): בה) ומפני (ש"ש). ק"ח אי מפני (גליון): בו) דמנחות דשירים שחסרו בין כו' מידי מעילה חדיקה מועלת ליוצא ופיגול דאמרינן בס"ק דמעילה כו' כ"ל (ש"ש): בז) שופתם עין הדפוס מעולה: בח) בן דר"ג במתניתין כ"ל (ש"ש): בט) ומפני (ש"ש). ק"ח אי מפני (גליון): ב) דמנחות דשירים שחסרו בין כו' מידי מעילה חדיקה מועלת ליוצא ופיגול דאמרינן בס"ק דמעילה כו' כ"ל (ש"ש): בי) תוכת גבי נמתק (ש"ש): בא) [ל"ל דפ"ב (ש"ש): לן] למיסר דחייב להביא אל הספק כמו בבהמה (ש"ש). ועי' לעיל מז ב מתוד"ה אם קדשי קדשים (ש"ש): לב) בשמעתא (ש"ש): לג) ל"ל שמעון (ש"ש): לד) [ל"ל דשמעון (ש"ש): לה) סוף נוסחאות ר"ש כ"ת. עי' לות כח: לו) הטעם לפי שאין הטעם מתפשט לכאו' ולכאו' כדרך שאר בית השחיטה אלא עומד במקומו ושחוסכין תחת הטעם הויא חולדה, ולפי' זה כ"ל (ש"ש): לח) ל"ל קצר (ש"ש):

עין משפט נר מצוה

מז א מי' פרק י מהל' מקה"מ הלכה ג:
יז ב מי' פ"ז מ"ב שם הלכה ח והלכה ט:
יח ב מי' פרק ז שם (הל"ג) [הל"ח] וס"ב מהל' מלוה הטומאה הלכה י"ב וס"ח שם הלכה כ:
ד מי' פ"ז מהלכות פסה"מ הלכה ג:

מוסף רש"י

מלק בסכין. מלק עוף קדשים בסכין ובלה היא ואחיכל נבלת עוף שהור מטמא בגדים שהוא לבש בשעה שהולכה ולא בגדים שלבש אחר שהיא במעיו ואין לה טומאת מגע לגמרי אלא טומאת בליעה ז' לבדה וכולה יעלינן לה בתורת בהמה וכו' (חולין כ: ד"ה):

נוסחאות רש"י בת"י

מלק בסכין. דמלקתו פטולה דמתיב בה הכהן וכל מקום שאמר תלבע ובסיכה אינו אלא מלק יתן: [אם נגלה. לבתיה כיום עוזא. (וכן ביריסה רש"י בל מכה"ר) (ע"מ)] אין מפפפין. ואחיל ומסולן בקרבן אלא מליקה ביידהו שלם עלי לא ידהו ונגמר ולף לה מקרלי מה ביריסה שהיה מתרת לת האיסור וכו' אינו הטעם בכל מליקת פסולות: הי"מ בתמתי' שחט חולין בפנים וקדשים בחוץ אין מפפלין בבית הבליעה. ואמרים אמרתן בלחלה. וכגמ' מפרש טעמא: מלק בסכין. לא מליקה ולא שחיטה היא אלא שהיה שהכר בסכין לא מכין מלוק מלוק בלשון ולא בלשון שחיטה אלא מלוק בלשון מלוק ולא בלשון שחיטה ולא בלשון מלוק ולא בלשון שחיטה אלא מלוק בלשון מלוק ולא בלשון שחיטה אלא מלוק בלשון מלוק ולא בלשון שחיטה אלא מלוק